

Wydanie z dnia: czwartek, 30. wrzesień 2021»Gazeta Prawna

Będzie uchwała w sprawie starej luki w pakiecie paliwowym

Poszerzony skład Naczelnego Sądu Administracyjnego odpowie na pytanie, czy przedsiębiorca, który deklarował, że wykorzysta kupiony w innym kraju unijnym gaz LPG, biopaliwo bądź olej napędowy do celów innych niż napędowe, mógł przed 1 września 2019 r. uniknąć obowiązku zapłaty VAT w ciągu pięciu dni

Pytanie w tej sprawie zadał wczoraj jeden ze składów orzekających sądu kasacyjnego. Wbrew oczekiwaniom NSA nie odniósł się do skutków niedawnego wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE z 9 września 2021 r. (sygn. akt C-895/19). W wyroku tym TSUE orzekł, że kluczowy przepis pakietu paliwowego (art. 103 ust. 5a ustawy o VAT) jest niezgodny z przepisami unijnymi.

– Trudno nie odczuwać z tego powodu rozczarowania. Pytanie, które trafiło do poszerzonego składu NSA, ma niestety walor już głównie historyczny – komentuje Szymon Parulski, doradca podatkowy i wspólnik w Parulski i Wspólnicy.

Problematyczne przeznaczenie

Chodzi o art. 103 ust. 5a ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym do końca sierpnia 2019 r. Nakazywał on płać podatek od wewnątrzspółnotowego nabycia paliw silnikowych (wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym) w ciągu pięciu dni od ich sprowadzenia do Polski.

Definicja paliw silnikowych znajduje się w art. 86 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym. W świetle tego przepisu chodzi o wyrób przeznaczony do użycia, oferowany na sprzedaż lub używany do napędu silników spalinowych.

Przedsiębiorcy argumentowali więc, że jeśli produkt nie jest przeznaczony, oferowany ani używany do takiego napędu, to nie może być uznany za paliwo silnikowe.

Wykładnię tę potwierdziły sądy administracyjne, m.in. NSA w wyroku z 14 czerwca

2019 r. (sygn. akt I FSK 1575/17), oraz wojewódzkie sądy administracyjne: w Szczecinie z 17 maja 2017 r. (sygn. akt I SA/Sz 262/17) i w Łodzi z 11 lipca 2017 r. (sygn. akt I SA/Łd 374/17) i z 19 października 2017 r. (sygn. akt I SA/Łd 716/17).

Wyroki WSA są nieprawomocne, ponieważ szef Krajowej Administracji Skarbowej złożył od nich skargi kasacyjne. Jedna z takich spraw stała się powodem skierowania przez NSA pytania do poszerzonego składu tego sądu.

Poszło o gaz do produkcji

Chodziło o spółkę produkującą kosmetyki, dezodoranty i odświeżacze powietrza. W tym celu spółka kupowała w innych krajach UE wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, m.in. mieszanki propanu i butanu (gaz LPG). Zagraniczny gaz był wykorzystywany jako składnik kosmetyków, a więc nie był przeznaczany do celów napędowych ani opałowych.

Spółka twierdziła, że w związku z tym nie dotyczy jej art. 103 ust. 5a ustawy o VAT i nie musi płacić podatku od wewnątrzwspólnotowego nabycia gazu w ciągu pięciu dni.

Nie zgodził się z tym dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. Wyjaśnił, że wystarczy kupić w innym kraju UE jakiekolwiek paliwo silnikowe, którego wytwarzanie lub obrót wymaga koncesji, aby mieć obowiązek wpłaty podatku w terminie pięciu dni. Uznał, że dotyczy to także gazu, który kupuje spółka.

WSA w Łodzi przyznał rację spółce. Orzekł, że skoro kupiła ona wyroby akcyzowe, które wykorzystuje do produkcji kosmetyków, to nie musi wpłacać VAT w terminie pięciu dni od sprowadzenia gazu na terytorium kraju.

Rozbieżności w NSA

Więcej wątpliwości nabrał NSA, który zwrócił uwagę na rozbieżne wykładnie linii orzeczniczych. Izba Finansowa NSA, która rozpatruje spory o obowiązek wpłaty VAT w ciągu pięciu dni, konsekwentnie twierdzi, że przed 1 września 2019 r. liczyło się tu faktyczne przeznaczenie paliwa silnikowego do celów napędowych.

Innego zdania w sprawach dotyczących podatku akcyzowego byli sędziowie Izby Gospodarczej NSA. Przykładem wyrok z 15 lipca 2020 r. (sygn. I GSK 688/17), w którym wyjaśniono, że nabyte w innym kraju UE benzyny specjalne i lakiernicze podlegają opodatkowaniu akcyzą jako paliwa silnikowe, niezależnie od tego, czy zostały przeznaczone do celów opałowych lub napędowych.

Problem znikł, pojawił się inny

Od września 2019 r., odkąd weszła w życie nowelizacja ustawy o VAT i niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520), problem jest już historyczny. Obecnie bowiem pakiet paliwowy dotyczy wyrobów wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy o VAT niezależnie od ich przeznaczenia. Obejmuje więc m.in.: benzyny lotnicze, silnikowe (z wyłączeniem benzyny lądowej lub przemysłowej), gaz płynny LPG, oleje napędowe i opałowe, biopaliwa.

– Powracanie do problemu, który stracił na wadze ponad dwa lata temu, nie powinno być w obecnej sytuacji priorytetem. Wydaje się, że obecnie bardziej przydatne dla wszystkich zainteresowanych byłoby rozstrzygnięcie NSA odnoszące się do skutków najnowszego wyroku TSUE. Dobrze byłoby, gdyby sędziowie jednoznacznie wyjaśnili, czy w świetle orzeczenia unijnego trybunału w ogóle wymagane jest stosowanie się do przepisów pakietu paliwowego. Mam nadzieję, że kolejne składy orzekające NSA nie będą już uciekać od tych odpowiedzi – podsumowuje Szymon Parulski. ©

Postanowienie NSA z 29 września 2021 r., sygn. akt I FSK 206/18

Autor

Mariusz Szulc

mariusz.szulc@infor.pl